

การจัดการเหตุรำคาญของกรุงเทพมหานครตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

นิธิดา อุดมศิลป์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2565

บทคัดย่อ

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	การจัดการเหตุรำคาญของกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
ชื่อผู้เขียน	นางสาวนิธิดา อุดมศิลป์
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการปัญหาเหตุรำคาญ โดยศึกษาถึงกรณีการจัดการปัญหาเหตุรำคาญของกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตการศึกษาคือ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ของประเทศไทย เปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศสหราชอาณาจักร คือ Environmental Protection Act 1990 และกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ ได้แก่ Environmental Public Health Act 1987 และ Miscellaneous Offences (Public Order and Nuisance) Act 1906 เพื่อค้นหาวิธีการสำหรับการจัดการปัญหาเหตุรำคาญให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อการจัดการปัญหาเหตุรำคาญของกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นกฎหมายที่วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรการในการจัดการปัญหาเหตุรำคาญเอาไว้และให้อำนาจแก่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการปัญหาเหตุรำคาญยังมีข้อบกพร่องบางประการที่สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ 1) การขาดเนื้อหาของกฎหมายที่กำหนดข้อยกเว้นของเหตุรำคาญที่ไม่อยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจถูกฟ้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย 2) การไม่มีบทลงโทษในลักษณะของการกำหนดให้มีโทษปรับรายวัน ทำให้ผู้กระทำความผิดมิได้เกิดความตระหนักในการกระทำความผิดและไม่รีบปรับปรุงแก้ไขให้เหตุรำคาญนั้นหมดสิ้นไป และ 3) การไม่มีบทบัญญัติเฉพาะในการเรียกค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการระงับเหตุรำคาญ ทำให้กรุงเทพมหานครต้องสูญเสียงบประมาณในการเข้าระงับเหตุอันเกิดจากการกระทำของผู้ก่อเหตุรำคาญ และส่งผลให้ผู้ก่อเหตุรำคาญละเลยที่จะป้องกันหรือระงับเหตุรำคาญด้วยตนเอง

ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยบัญญัติข้อยกเว้นของเหตุรำคาญที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่สามารถใช้อำนาจออกคำสั่งได้ตามปกติ

ซึ่งจะเป็นผลดีต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิให้ถูกฟ้องคดีต่อศาลอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ประการต่อมาเห็นควรให้มีการใช้มาตรการบังคับโทษเพิ่มเติมแก่ผู้กระทำความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของการปรับรายวัน เพื่อให้ผู้กระทำความผิด
เกรงกลัวต่อกฎหมาย และรีบดำเนินการจัดการแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และ
ประการสุดท้ายเห็นควรมีการเพิ่มบทบัญญัติในการเรียกค่าใช้จ่ายในการจัดการเหตุรำคาญเอาไว้
โดยให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียก
ค่าใช้จ่ายเอาไว้ให้ชัดเจน ส่งผลให้กรุงเทพมหานครสามารถเรียกร้องค่าใช้จ่ายจากการเข้าไป
ดำเนินการ และส่งผลให้ผู้ก่อเหตุรำคาญทราบและตระหนักว่าหากตนเป็นผู้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ
ตนจะต้องเป็นผู้ชดใช้ค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการระงับเหตุรำคาญนั้น

ABSTRACT

Title of Independent Study	Nuisance Management of Bangkok Metropolitan Administration under Public Health Act B.E. 2535 (1992)
Author	Miss Nithida Udomsin
Degree	Master of Laws
Year	2022

The objective of this study is to study the concepts and theories relating to nuisance management by studying the nuisance management of Bangkok Metropolitan Administration. The scope of the study is the comparison of the provisions of Public Health Act B.E. 2535 (1992) with the provisions of Environmental Protection Act 1990 of United Kingdom and Environmental Public Health Act 1987 and Miscellaneous Offences (Public Order and Nuisance) Act 1906 of Singapore with the aim to find suitable and effective methods for nuisance management of Bangkok Metropolitan Administration.

The results show that there are some issues that should be improved in Public Health Act B.E. 2535 (1992), which stipulates measures for nuisance management and grants Bangkok Metropolis Administration, a local government organization, the authority to manage nuisance as follows: 1) The lack of a statutory provision characterizing the nuisances that are not under the control of local authorities may subject the local authorities to prosecution for non-compliance with the law; 2) The lack of a provision on daily fines prevents the offenders from awareness of their offences and taking immediate action to correct and eliminate such nuisance; and 3) The lack of a specific provision for collecting nuisance suppression costs caused Bangkok Metropolitan Administration to incur the nuisance suppression costs caused

by the offenders and leads to the omission of the prevention or suppression of nuisance by the offenders themselves.

Therefore, the author is of the opinion that Public Health Act B.E. 2535 (1992) be revised; an exception should be made for the nuisances that are not under the authority and control of the local authorities under normal circumstances, which would benefit and prevent local authorities from being prosecuted for non-compliance with the law. Additional mandatory measures should be imposed on offenders for violating orders of local authorities. There should be an amendment to the daily fines to raise the fear of crimes among the offenders and ensure immediate action according to the orders of the local authorities. In addition, a clear provision for collecting nuisance suppression costs should be stipulated by giving local authorities the power to announce and determine the rules, methods and conditions for collecting nuisance suppression costs. This will allow Bangkok Metropolis Administration to claim the nuisance management costs and will raise the awareness that the offenders in public nuisance claims shall be responsible for the nuisance suppression costs.